

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทยในปัจจุบันนี้ กล่าวได้ว่าเป็นช่วงวิกฤตการณ์อีกครั้งหนึ่ง ที่ประชาชนและสังคมไทยจะต้องเผชิญปัญหาเศรษฐกิจที่ส่งผลให้เกิดการคืนชนต่อสู้เพื่อหารายได้ให้มากที่สุด เพื่อจุนเจือครอบครัว บุตรหลาน ให้ได้รับความสะดวกสบายให้มีปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวสังคมระดับล่างถึงระดับกลางทำให้บางครอบครัวลี้ภัยถึงความต้องการที่แท้จริงของบุตรหลาน การดูแลด้วยค่านิยมทางวัตถุได้เข้ามาแทนที่การอบรมดูแลทางด้านจิตใจซึ่งเป็นวัฒนธรรมหลักในการเลี้ยงดูบุตรหลานกำลังจางหายไปจากสังคมไทย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่แน่นแฟ้นอย่างที่เคยมีมาในอดีต (ชัชวีร์ จาคิกวณิช, 2549 : 27)

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นแรงกดดันเพิ่มเติมให้คนต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตอยู่รอดในสังคม ประกอบกับค่านิยม วัฒนธรรมจากต่างชาติที่เรารับเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ขาดวิจาร์ณญาณ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางคตินิยมในการดำเนินชีวิต ทำให้คนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากขึ้นทุกวัน ทางหนึ่งที่น่าจะนำไปสู่การแก้ปัญหาของสังคม ได้อย่างมีระบบเป็นรูปธรรม คือ การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม แก่เยาวชนและบุคคล ในสังคม ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย สถาบันต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นสถาบันหลัก คือสถาบันทางการศึกษาที่กระจายครอบคลุมทั่วประเทศทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนอนุบาล อนุบาล ประถม มัธยมจนถึงชั้นอุดมศึกษา ทั้งในและนอกระบบการศึกษา ซึ่งปัจจุบันการศึกษาได้แผ่ขยายไปอย่างกว้างขวาง การพัฒนาผู้เรียนมีนโยบายที่จะพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมอย่างเข้มงวดด้วย โดยการมีหลักสูตรการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน (อภิชาติ ชำนาญผล . 2543 : 13) สอดคล้องกับชัชวีร์ จาคิกวณิช (2549 : 27) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญของเทคโนโลยี และอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาครอบงำ การเลี้ยงดูบุตรหลานได้เปลี่ยนไป สังคมครอบครัวไทยเกิดการหย่าร้างมากขึ้น บุตรหลานขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง ส่งผลให้เด็กนักเรียนเกิดปัญหามั่วสุมอบายมุข และถูกใช้เป็นเครื่องมือในทางที่ผิด นำไปสู่พฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

คือการแก้ไขอย่างเป็นระบบ โดยสถาบันในสังคมจะต้องเข้ามาดูแลร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาจะต้องเข้ามามีบทบาทและเป็นศูนย์กลางร่วมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และจะต้องสร้างเครือข่าย ในการพัฒนาเด็กนักเรียนจากโรงเรียน ครู-อาจารย์ ไปยังครอบครัวของเด็กนักเรียน เพื่อณรงค์ สร้างจิตสำนึกให้กับเด็กนักเรียนในโรงเรียน ได้ตระหนักถึงคุณธรรมและจริยธรรม ขณะที่ วิจิตร ศรีสอ้าน (2549 : 4) ได้เสนอนโยบายด้านการศึกษาต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อนำไปสู่การจัดทำนโยบายรัฐบาลด้านสังคม ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุป คือ เร่งรัดการปฏิรูป การศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชน ให้กว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความเสมอภาค สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคณะ โดยยึดคุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา และสถานศึกษา การจัดการศึกษาจะเน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน เพื่อให้การศึกษาสร้างคนและสร้างความรู้ สู้สังคม คุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพ

การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนนั้น ควรเริ่มต้นจากการปลูกฝังพฤติกรรม เชิงคุณธรรมจริยธรรมที่เป็นรูปธรรมก่อน เพื่อให้สามารถสังเกตและติดตามผลได้ง่าย เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความประหยัด ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นคุณธรรมจริยธรรม เริ่มต้นที่จะนำไปสู่คุณธรรมจริยธรรมข้ออื่น ๆ โดยเฉพาะความมีวินัย ถือเป็นจริยธรรมที่น่าพา ใ้บุคคลต่าง ๆ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การที่คนมีวินัย คือการกระทำตามกรอบ ตามกฎกติกา ตามกฎหมาย รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเมื่อประพฤติตามแล้วย่อมนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ และการที่บุคคล แต่ละคนเป็นผู้มีระเบียบวินัยที่ดี รู้และปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคมเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้ สามารถชี้ให้เห็นได้ว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบที่ดีอีกด้วยเช่นกัน ส่วนความประหยัดถือเป็น คุณธรรมที่จำเป็นเนื่องจากปัจจุบันประชากรในชาติต่างต้องดิ้นรนเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตและ ฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ดังนั้นต้องอาศัยความประหยัดเป็นจุดเริ่มต้น ในการสร้างฐานะเพื่อไม่ให้ นักเรียนหันไปสร้างความร่ำรวยโดยวิธีการทุจริตหรือทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายและศีลธรรม เมื่อบุคคลได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมที่เป็นรูปธรรมเป็นอย่างดีแล้ว สิ่งที่สำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่านี้คือการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่เป็นนามธรรม ซึ่งจะเป็น

สิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับการจัดเกลาทางด้านจิตใจมาเป็นอย่างดีแล้ว พร้อมทั้งจะสร้างสรรค์และจรรโลงคุณธรรมและช่วยเหลือสังคมอยู่เสมอ เช่น ความซื่อสัตย์ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่วัยระดับ โรงเรียน ระดับครอบครัว เป็นต้น ไปจนกระทั่งถึงระดับประเทศชาติที่จะต้องร่วมมือกันเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนให้ปรากฏโดยเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 2)

ครู จัดว่าเป็นปูชนียบุคคล มีอิทธิพลกับเด็กนักเรียนต่อจากบิดา-มารดา ที่คอยอบรมสร้างเสริมสติปัญญาและจริยธรรมคุณงามความดีให้แก่เด็ก ครูที่มีคุณธรรมเท่านั้นจึงจะช่วยเสริมสร้างระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนได้ พฤติกรรมของครูนั้นมีความสำคัญกว่าคำสอนหลายสิบเท่าตัว เพราะเด็กจะจดจำพฤติกรรมของครูอย่างติดตาฝังใจมากกว่าการจดจำคำสอน ดังนั้นการสอนเด็กให้เป็นคนมีศีลธรรม ครูต้องเป็นคนดีมีศีลธรรมให้เด็กได้เห็นอย่างชัดเจน (ชวน หลีกภัย, 2542 : 25) สอดคล้องกับ อำนวย อุเทศ (2542 : 1) กล่าวว่า คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนเป็นนโยบายและเป้าหมายสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนใน โรงเรียนเพื่อให้ได้ผลเมืองของชาติที่มีคุณภาพการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และวิธีที่เชื่อว่าดีที่สุดคือการได้เห็นตัวอย่างจากบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว หรือใน โรงเรียน ครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมากในฐานะเป็นบุคคลตัวอย่างให้นักเรียนรับเอาแนวทางการปฏิบัติและนำเอาคำสั่งสอนของครู ไปปฏิบัติ เพราะคุ้นเคยกับการประพฤติปฏิบัติของครู ดังนั้นการส่งเสริมให้ครูมีความประพฤติเป็นแบบอย่าง ด้านคุณธรรมจริยธรรมจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

จากการศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ โดยการสัมภาษณ์ทั้งครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ส่วนมากนักเรียนยังมีปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หลายประการ เช่น การมาโรงเรียนสาย การส่งการบ้านไม่ทันเวลา การใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย การไม่ช่วยกันรักษาความสะอาดของบริเวณโรงเรียน หรือห้องเรียน และจากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2548 (โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่, 2549 : 26) ที่ผ่านมา พบว่า ด้านการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ ได้ดำเนินการ โดยการสอดแทรกในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขณะที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น หรือแม้กระทั่งในช่วงของการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงในแต่ละวัน โดยมีครูเวรประจำวันเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรม

จริยธรรมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังต้องได้รับการส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งถือว่ากำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น พฤติกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนแสดงออกมาถึงแม้ครูจะเห็นว่าไม่ถูกต้อง แต่ในกลุ่มของนักเรียนด้วยกันถือว่าเป็นเรื่องปกติ เช่น การปล่อยขาสื่อออกนอกกางเกง การเดินเหยียบส้นรองเท้า การมาโรงเรียนสาย การทิ้งขยะไม่เป็นที่ การนำเงินไปซื้อสิ่งของเครื่องประดับที่ไม่จำเป็นแทนที่จะนำไปซื้ออุปกรณ์การเรียน การหยอกล้อกันขณะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ จึงสนใจที่จะเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและกลยุทธ์ในการดำเนินการเริ่มต้นด้วยการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา การวางแผนการดำเนินงาน การนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและการนิเทศติดตามผล เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้ใกล้ชิดรวมไปถึงการเป็นคนดีของสังคมในโอกาสต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ เป็นอย่างไร
2. จะเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัย

1.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.3 ครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 8 คน

1.1.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 179 คน (โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่. 2549 : 7)

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 26 คน ประกอบด้วย

1.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.3.2 ครูผู้สอนระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 8 คน

1.3.3 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน

1.3.4 วิทยากร จำนวน 2 คน

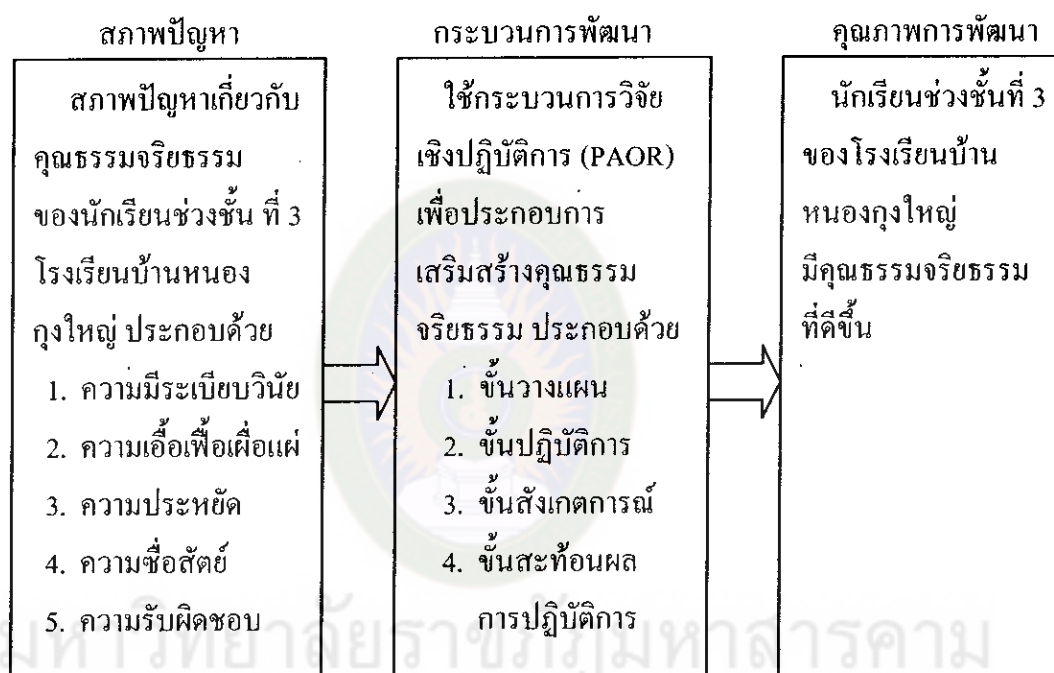
1.3.5 ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน

2. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล โดยอาศัยเทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) ประกอบด้วย การตรวจสอบข้อมูลด้านข้อมูล (Data Triangulation) การตรวจสอบข้อมูลด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) และการตรวจสอบข้อมูลด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation)

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 : ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 3) โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามแนวคิดของ เคมมิสและแม็กเท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart . อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช. 2544 : 13) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานตามกระบวนการ PAOR ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การปฏิบัติการ (Action)
3. การสังเกตการณ์ (Observation)
4. การสะท้อนกลับการปฏิบัติการ (Reflection)

กลยุทธ์ที่ใช้ในการเสริมสร้าง คือ

1. การวางแผนการดำเนินงาน
2. การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. การจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม
5. การนิเทศติดตามผล

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการวิจัย คือ

1. แบบสำรวจ
2. แผนการสอน
3. แบบสังเกตพฤติกรรม
4. แบบสัมภาษณ์
5. แบบบันทึก

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ระหว่างพฤศจิกายน 2549 – เดือนมีนาคม 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางสำหรับการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ ให้เป็นที่พึงพอใจ และเป็นที่ยอมรับของครู ผู้ปกครอง และชุมชน ประกอบด้วย การวางแผนการดำเนินงาน การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและการนิเทศติดตามผล

2. การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมและจัดการเรียนการสอนของครู รวมไปถึงการสังเกต การเฝ้าติดตามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองกุงใหญ่ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในที่นี้พิจารณาใน 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติตาม กติกา กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือกฎหมาย ที่กำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เช่น กฎหมายของลูกเสือ เป็นต้น

2.2 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การแสดงออกถึงความมีไมตรีจิตแก่ผู้อื่น ในลักษณะของการเสียสละทั้งทางกาย ทางวาจา ทางสติปัญญา ทางกำลังทรัพย์ และทางใจ

2.3 ด้านความประหยัด หมายถึง การรู้จักใช้จ่ายอย่างเหมาะสม และไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น ละเว้นการใช้จ่ายในสิ่งที่แพงเกินไป การซื้อหาสิ่งใดจะคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้เป็นอันดับแรก

2.4 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนในอันที่จะปฏิบัติงาน ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกระตือรือร้นในและตั้งใจจริง

2.5 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางกาย วาจา และความจริงใจที่เกิดขึ้นภายในจิตของนักเรียน ด้วยความจริงใจ

3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านหนองกงใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกงใหญ่ ได้รับการเสริมสร้างให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม รวมทั้งจะเป็นข้อมูลที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนบ้านหนองกงใหญ่ ในปีการศึกษาต่อไป